

Echa z konwencji – Białogard [2011]

Białogard - 29-31 lipca 2011 r.

„Więc teraz, Boże nasz, składamy ci dzięki i wielbimy chwalebne imię twoje” – 1 Kron. 29:13.

Te słowa modlitwy króla Dawida były hasłem 30. konwencji na tym miejscu. Mamy powód do wdzięczności Ojcu Niebieskiemu za Jego pomoc i błogosławieństwo, których nam udzielał w minionych latach przy urządzaniu tych braterskich spotkań.

W pierwszym dniu konwencji przewodniczącym był brat Lucjan Pulikowski, starszy miejscowego zboru. Brat powitał zebranych gości i życzył Bożych błogosławieństw podczas wspólnego przebywania i słuchania wykładów z dobrego Słowa Bożego. Na konwencję przybyło liczne grono gości w liczbie około 550 osób, z całego kraju, jak również z Francji, Rumunii, Australii i Niemiec. Brat w krótkich słowach przypomniał historię minionych lat, które zapisały się wspaniałymi przeżyciami, za które mamy powód składać Bogu dzięki i wysławiać Jego chwalebne Imię. „Aż dotąd pomagał nam Pan”, i ufamy, że nadal będzie nam błogosławił.

W pierwszym wykładzie: „Dziękczynienie Bogu za Jego łaskę w historii naszej działalności”, brat Walenty Bywalec zwrócił uwagę na szczególną okoliczność, która skłania nas do wyrażenia wdzięczności naszemu Ojcu za Jego pomoc i łaskę, której nam udzielał w minionych latach. Brat przypomniał, jak wiele na tym miejscu przewinęło się braterstwa, dzieci i młodzieży. Tutaj odbyło się około 100 kursów młodzieżowych i zgrupowań chórów, jak też wiele uroczystości weselnych. Liczne grono braterstwa na tym miejscu rozpoczęło swoje duchowe życie przez chrzest w rzece Parsęcie. Jak król Dawid przekazywał swoje skarby na budowę świątyni, którą następnie zbudował jego syn Salomon, tak podobnie my składamy skarby naszych serc z wdzięcznością naszemu Bogu i uwielbiamy Jego Imię.

Przed rozpoczęciem drugiej części społeczności wystąpiły dzieci miejscowego zboru z krótkim programem wierszy i pieśni na chwałę naszego Boga.

Drugim wykładem, na temat: „Jak można rozpoznać Boga? Jaki jest Jego charakter?”, służył brat Daniel Cap z Rumunii. Poznanie wielkości i potęgi naszego Boga powinno być głównym naszym pragnieniem, jako że jesteśmy Jego dziećmi. Wszystko, co nas otacza, całe Boże dzieło, mówi nam o Jego wielkości. Dowody potęgi Boga są w nas, gdyż jesteśmy Jego dziełem jako ludzie, a ponadto przez daną nam szczególną łaskę jesteśmy

synami Bożymi. Dlatego naszym usilnym staraniem powinno być pragnienie poznania Jego pięknego charakteru oraz Jego cudownego planu zbawienia wszystkich.

Brat Tomasz Sygnowski usłużył wykładem: „Cierpieć, żeby królować” opartym na 2 Tym. 2:11-12. Apostoł Paweł kieruje nasze myśli na Jezusa Chrystusa będącego w ciele, który przez cierpienia i śmierć ofiarniczą dostąpił zmartwychwstania i chwały królowania. Apostoł pisze: To jest prawdziwa mowa, jest to mowa Bożej mądrości, „Umrzeć, aby żyć”. Cierpienia z Chrystusem (Pomazańcem) zaczynają się od chwili pomazania duchem świętym, cierpienia niezasłużone, jako dobrych żołnierzy Chrystusa, gdyż On również cierpiał niewinnie. Jeśli z Nim cierpimy, abyśmy z Nim byli uwielbieni (Rzym. 8:17).

Ostatnim wykładem w tym dniu usłużył brat Franciszek Olejarsz. Temat rozważań to: „Czasy ochłody od obliczności Pańskiej” (Dzieje Ap. 3:19-23). Zapowiedź nastania czasów ochłody po wielowiekowych czasach upalenia i tragedii niesie z sobą wielką nadzieję. Czasy te miały nastąpić wraz z wtórą obecnością Pana. Jesteśmy już obecnie świadkami częściowej ulgi w wielu dziedzinach życia ludzkości. Całkowite usunięcie tego upalenia nastąpi w czasie restytucji wszystkich rzeczy. Obecnie Pan przyszedł do swoich, liczy się ze sługami i udziela im swego błogosławieństwa, którego my również w tych dniach doświadczamy.

Po kolacji było spotkanie na sali. Brat Mateusz Szarkowicz prowadził śpiew, a brat Adam Kopczyk z Australii dokonał prezentacji obrazów z życia społeczności braterskiej na Filipinach.

W drugim dniu konwencji przewodniczącym był brat Henryk Szarkowicz.

Pierwszym wykładem: „Historia Mojżesza – znaczenie etapów jego życia” usłużył brat Piotr Krajcer. Cudowne dzieje Mojżesza od narodzenia aż do jego śmierci zawierają bogatą naukę zarówno historyczną, jak też doktrynalną. Trzy etapy jego życia, każdy po 40 lat, nie były przypadkowe, lecz wskazują na wydarzenia związane z działalnością Pana Jezusa jako Mesjasza. W tych trzech etapach można się również dopatrzeć trzech etapów wtórej obecności Pańskiej.

1. Mojżesz ukazuje się Aaronowi – Pan ukazuje się Kościołowi.
2. Mojżesz ukazuje się narodowi izraelskiemu – Pan objawia się całemu chrześcijaństwu.

3. Mojżesz ukazuje się faraonowi i Egipcjowi – Pan objawia się całemu światu.

Następnym wykładem służył brat Daniel Woźniak z Francji. W swoim rozważaniu na temat: „Podchwytliwe pytania zadawane Jezusowi” brat wskazywał, jak przywódcy żydowscy usiłowali szkodzić Panu Jezusowi oraz jak próbowali usidlić Go różnymi pytaniami. Uważali, że Pan zagraża ich istnieniu i starali się wszelkimi sposobami pozbyć się Jezusa. Pan na każde ich podstępne pytanie odpowiadał w taki sposób, że wykazywał ich obłudę oraz brak znajomości Pism i mocy Bożej.

Trzecim wykładem usłużył brat Piotr Mrzygłód. Temat wykładu: „Miłujmy się i mówmy o tym, co nas łączy” (Hebr. 5:12). Brat wykazywał, że właściwe zrozumienie podstawowych nauk Pisma Świętego powinno być kluczową zasadą jedności i rozwoju duchowego społeczności. Wszelkie przejawy ruchów ekumenicznych, przyjmowanie poglądów i zwyczajów innych społeczności powodują zanik doktryn i wprowadzają ducha tolerancji błędnych poglądów. Fałszywe nauki podawane w pięknych słowach mówią o miłości i pobożnym życiu, które jakoby wystarczają, aby dostąpić zbawienia. Poszanowanie różnych poglądów nie jest właściwe, powinniśmy szanować tylko Prawdę.

Po przerwie obiadowej wykładem „O chrzcie” usłużył brat Waldemar Szymański. Spośród wielu decyzji, jakie podejmujemy w naszym życiu, decyzja rozpoczęcia drogi poświęcenia jest decyzją szczególną. Droga ofiarowania jest tą, którą otworzył i szedł jako pierwszy nasz Zbawiciel. Na tę drogę zaprasza wszystkich, którzy usłyszą Jego głos i przyjmą to zaproszenie. Do symbolu chrztu zgłosiło się 6 osób: 2 braci i 4 siostry. Brat składał im życzenia błogosławieństw Ojca Niebieskiego w ich pięknym przedsięwzięciu oraz wytrwania w ofiarowaniu do zwycięstwa.

W ostatniej społeczności tego dnia przewodniczył brat Leszek Szarkowicz. Była to społeczność zeznania świadectw, jaką organizujemy po duchowych przeżyciach poprzedniej godziny. Brat zaproponował jako motto tej społeczności słowa apostoła Pawła z Listu do Hebrajczyków 10:24: „*Przypatrujmy się jedni drugim ku pobudzaniu się do miłości i do dobrych uczynków*”. W zeznaniach osobistych zabrało głos 17 osób, które wyrażały swoje uczucia związane z tym werselem, jak też z różnymi problemami swego życia.

Po kolacji był zorganizowany śpiew na sali, a miejscowi braterstwo przedstawili pokaz obrazów będących wspomnieniami minionych 29 konwencji na tym miejscu.

W trzecim dniu konwencji

przewodniczącym był brat Waldemar Szymański.

W pierwszym wykładzie: „Pokuta i przebaczenie” służył brat Mariusz Kwarciak z Francji. Brat wskazywał na świadectwa Pisma Świętego, gdzie Bóg mówi za pośrednictwem proroków, że się nie kocha w śmierci grzeszników, lecz oczekuje na odwrócenie się od grzechu i na pokutę. Pokuta polega na zmianie stanu serca i umysłu, zmianie sposobu myślenia. Przyznanie się do grzechu, wstyd i upokorzenie są konieczne do zmiany życia i oczekiwania na przebaczenie ze strony Boga. Bóg nie zmieni swojej sprawiedliwości, ale w miłości wysłucha wszystkich dobrych pragnień zmiany stanu serca i dzięki zasłudze Zbawiciela udzieli łaski przebaczenia.

W drugiej części społeczności zorganizowano „Zebranie pytań”. Poprzedniego dnia ogłoszono, że jest przewidziane takie zebranie, więc wpłynęło wiele pytań na różne tematy. W tej części przewodniczył brat Jan Knop, który poprosił o pomoc w odpowiedziach braci: Walentego Bywalca i Daniela Krawczyka. Zebranie trwało około dwóch godzin, ale z uwagi na ilość pytań nie wszystkie mogły być rozważone. Ogólną opinią zebranych było, że jest to interesująca część społeczności, ale należałoby przemyśleć, jak w przyszłości zorganizować podobne zebranie, żeby żadne z pytań nie zostało pominięte.

W ostatnim wykładzie tej konwencji usłużył brat Mirosław Suchanek. Temat wykładu: „Pan Jezus i Maria w Kanie Galilejskiej” przypomnieli nam początek działalności Jezusa i Jego pierwszy cud, uczyniony podczas uczyty weselnej. Pan objawił tym cudem swoją chwałę, a Jego uczniowie i wszyscy uczestnicy poznali Go jako wielkiego proroka. Opis tego cudu zawiera wiele znaczeń symbolicznych. Trzeci dzień, wesele, 6 stągwi wskazują na dzieło Zbawiciela, które będzie dokonane w przyszłości, gdy nadejdzie czas wesela Barankowego.

Na zakończenie konwencji brat przewodniczący podsumował nasze doznanie z trzech dni tej jubileuszowej społeczności. Mieliśmy możliwość wysłuchać 10 wykładów, brać udział w zebraniach zeznań i pytań, przeżywać uroczystość chrztu. Uczestniczyliśmy w społecznościach wieczornych z wspólnym śpiewem, w pokazach obrazów o życiu braterstwa na dalekich Filipinach oraz wspomnieniach z historii powstania obiektu i minionych już 30 konwencji. Dziękujemy Ojcu Niebieskiemu i Zbawicielowi za dotychczas otrzymane błogosławieństwa i ufamy, że jeżeli będzie wolą Pana, będziemy mogli nadal korzystać z takiego przywileju na tym miejscu. Przesyłamy serdeczne pozdrowienia wszystkim, którzy nie byli uczestnikami tej miłej społeczności, a są życzliwego usposobienia dla naszych doznań. Pieśnią 441 i wspólną modlitwą została zakończona ta błogosławiona konwencja.

Redakcja

R-
„Straż”